

TAMBURAŠKA GRUPA: TAMBURICA CINDROF

Izabrala sam ovu temu za sastavak zato, kad mi se vidi hrvatski jezik i jako ljubim slušati hrvatske jačke. Pred četirimi ljetima sam kanila postati član nekoga društva u našem selu. Vidi mi se glas tamburice, tako da sam se odlučila, pristupiti tamburaškomu društvu Cindrof.

Povijest tamburice u Gradišću počinje 1923. ljeta. Ideju su imali studenti i člani Hrvatskoga Gradišćanskoga Kulturnoga Društva (HGKD) u Beču. Izmed njih je bio Lovre Karall, ki je imao dobre veze s hrvatskim društvom „Prosvjeta“. Uz njegovu pomoć su došle prve tambure u Gradišće. Prvu tamburašku grupu su utemeljili u Pajngrtu. Peljač društva je bio ondašnji direktor škole Slavko Marhold. Pajngrčanski tamburaši su naučili prve jačke od Hrvata iz Opuzena, Klementa Viskovića. Odonda je tambura nastala sve popularnija. Za vrime Drugoga svetskoga boja su se sve postojeće grupe opet razišle, a najveći dio instrumentov su zničili.

Prva grupa, ka se je utemeljila po boju 1945/46. ljeta, je bila grupa u Dolnjoj Pulji. U sljedeći ljetima se je pojavilo sve već društav. Tamburaški sastav Dolnja Pulja je bilo prvo društvo s folklorom. Broj novoutemeljenih grup je još narastao, kad su 1959. ljeta u škola počeli podučavati sviranje tamburice.

Tamburica Cindrof je utemeljena 1963. ljeta. Prvi muzički peljač je bio direktor glavne škole Matthias Schlögl. Njega je naslijedio učitelj Franz Handl. 1972. je učitelj Ernst Gollubits preuzeo grupu, a od 1996. je Roland Petschenig peljač Tamburice Cindrof. Njegova ideja je bila utemeljiti mladu tamburašku grupu. Moj brat Ivica i ja smo 2008. nastali člani Tamburice Cindrof. Polako smo se počeli učiti čitati note i svirati lake jačke. Jednoč u tajednu smo imali probu. 2010. smo imali prvi pravi nastup u Cindrofu za priredbu pod naslovom „Zajačimo si“. Od 2012. ljeta vježbamo svi skupa, - odonda imam i svoju narodnu nošnju. Najveći dio svojih nastupov Tamburica Cindrof apsolvira u selu i okolici. Naša sadašnja predsjednica je Judith Jaidl, a društvo momentano ima oko 40 aktivnih članov.

Katarina Parašilovac, 5. ORG, Theresianum, Eisenstadt/Željezno
Ponekad se organiziraju i tamburaški vikendi. Vozimo se u druge dijele Austrije, kade jako

intenzivno vježbamo stare i nove jačke, ali uzato se najde i vrmena za izlete. Cindrofski tamburaši su jur većputi bili na turneji u različni kraji Europe, kade su uvijek bili uspješni i dobro primljeni, tako na primjer u Hrvatskoj, Italiji, Nimškoj, Belgiji itd.

Cindrofska Tamburica je snimila dva CD-e:

- „Naše selo" (1996.) i
- „Generacije" (2003.)

Naše društvo svira po Jankovićevom sistemu, trikrat po dvi žice. Ja sviram prvu bisernicu, a moj brat bugariju.

Naši instrumenti su:

- Bisernica (I. i II. glas)
- Brač (I., II. i III. glas)
- Čelović
- Bugarija
- Berde

2013. je Tamburica Cindrof svečevala svoju 50. obljetnicu postojanja. Od 21.6. do 23.6.2013. je bila velika fešta u našem selu, za ku smo čuda vježbali. Na toj fešti su skupa svirali stari i aktualni člani.

Meni se u društvu jako vidi i veselim se, da morem - iako živim u Austriji - jačiti i svirati hrvatske jačke. (494 riči)

Izvor: <http://www.tamburica-cindrof.at>

Katarina Parašilovac

Jezik: gradišćanskohrvatski

Vrst teksta: sastavak

Katarina Parašilovac, 5. ORG, Theresianum, Eisenstadt/Željezno
Broj stranic: 2

Ljeto: 2013.

Škola: ORG Theresianum Željezno

Učiteljica: mag. Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: mag. Angelika Kornfeind